

Ο ΦΟΝΟΣ ΜΟΥ ΤΟΥ G. BERR

Οι τελευταίες παραστάσεις στο χειμερινό θέατρο Κοτοπούλη έγιναν με το «Φόνο» του George Berr. Ο «Φόνος μου» είναι ένα έργο φαινομενικά για το παρισινό θέατρο «Varietés», και επιδέξια χοντρολατισμένο, εκτελεί τον προορισμό του να σκορπίσει γέλιο στο κοινό. Σε μερικές σκηνές του προσπαθούν να πάρουν το χρώμα κοινωνικής σάτυρας, κυριαρχεί όμως πάντα η κυρία πρόθεση: να διασκεδάσει απλώς και μόνο το κοινό, και ο Berr το κατορθώνει μόνο του αυτή τη φορά, χωρίς τη βοήθεια του Verneuil όπως λανθασμένα εγράφη στο πρόγραμμα. Ίσως η συχνότερη συνεργασία των δύο αυτών συγγραφέων να έφερε τη σύγχυση ίσως πάλι να συντεταχθεί με άλλα συγχρόνως παιζόμενα έργα στο Παρίσι τη «Belle Isabelle» ή του «Ecole des Contribuables» που είναι προϊόντα τής συνεργασίας των. Το «Mon crime», «ο Φόνος μου» όπως μετεφράσθη, όνηκει αποκλειστικά στον Berr. Και αυτά βέβαια για τη ακρίβεια και όχι για τη σπουδαιότητα του λάθους. Η κ. Κοτοπούλη

όλο κέφι και brio ο κ. Λογοθετίδης χαρακτηριστικώς σε παίξιμο και εμφάνισι, καθώς και ο κ. Γιαννίδης. Ίκανοποιητικοί ή κ. Ησαΐα και ο κ. Τσαγανέας. Γενικά όλοι οι ήθοποιοί τους έλειπε μὲν ἡ φινέτσα που ζητά ἡ παρισινή κωμωδία ἔλαιξαν ὅμως μετρημένα και με ζοή.

Ο «Φόνος μου» ήταν ένα έργο που περνά κανείς ευχάριστα μία βραδεία, και είναι κάτι και αυτό, δεδομένου ότι οι πραγματικά λεπτές κωμωδίες, και τα λεπτομερικά ἐκλεκτά παιζίματα δὲν τὰ συναντοῦμε συχνά στο τόπο μας, και για πολλούς λόγους δὲν είναι δυνατόν να μᾶς τὰ προσφέρουν ιδιωτικοί θίασοι.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ Ι. ΚΑΚΟΥΡΗ